

odredjuje isplata vozarine na odredištu i pravo broдача na vršenje retencije - klauzula "freight prepaid" ne može imati utjecaja, odnosno da se mora prosudjivati prema sadržaju ugovora i stoga - budući da nije primio vozarinu iako se to u teretnici kaže - smatrati ništetnom, nema oslona u pomorskom pravu. Odredbe ugovora o prijevozu obvezuju imaoца teretnice po naredbi, koji nije naručilac ni krcatelj, samo ako se teretnica izričito na njih poziva. U ovom spornom slučaju teretnica se generalno poziva na uvjete ugovora o prijevozu, ali izričito tvrdi da je vozarina plaćena. Zbog toga se mora uzeti da je broдар izričitom napomenom da je podmiren isključio valjanost svih onih uvjeta ugovora koji se odnose na plaćanje vozarine, pa oni za imaoца teretnice ne vrijede. A ovo je u skladu s načelom da je, kad se preuzimanje tereta vrši na temelju teretnice, primalac dužan platiti samo ona potraživanja koja su navedena u teretnici ili nastala nakon njezina izdavanja. U ovom pak slučaju u teretnici ne samo da nisu navedena nikakva potraživanja, već se naprotiv tvrdi da je vozarina plaćena, a naknadno nastalih potraživanja nema.

Što se tiče trećetuženika pokazalo se iz izvedenih dokaza kao i iz rezultata čitavog postupka da on nije ni na koji način sudjelovao u odnosima u kojima je došlo do kondikcije. On stoga s tužiteljem ne stoji na temelju tog naslova ni u kakvom pravnom odnosu, pa je njegov prigovor promašene aktivne i pasivne legitimacije potpuno na mjestu.

Z.R.

VIŠI PRIVREDNI SUD NR HRVATSKE

Prvostepena presuda od 25.I 1961.

Vijeće: Gabro Badovinac, dr Marko Plemić, dr Eugen Žokalj

Daljina za obračun vozarine u cestovnom saobraćaju računa se prema službenom daljinaru

Stranke su sklopile ugovor za prijevoz transformatora kamionom od Zagreba do Sibenika. Medju njima je nastao spor o računanju dužine puta koju treba uzeti kao temelj za obračun vozarine. Tužitelj - vozar - smatra da ima pravo zaračunati vozarinu na temelju službenog daljinara dodavši tomu i

put koji je kamion prevalio od garaže do mjesta gdje je morao ukrcati transformator i put od tog mjesta do autostrade.

Sud nije prihvatio stajalište tužitelja iz ovih razloga:

Obračun vozarine za prijevoz robe kamionima, ako nije drukčije ugovoreno, ima se računati od mjesta polaska do odredišta, bez obzira kako je i na koji način kamion stvarno vršio prijevoz, tj. da li je morao, da bi izišao na glavni put, vršiti u mjestima u kojima postoje posebni propisi o kretanju vozila obilaženje ili ne. Naime, teško bi bilo utvrditi za svaki pojedini slučaj, s obzirom na tarifu koja se ima primijeniti pri prijevozu robe kamionima, stvarnu udaljenost koju je kamion prešao, sa svim devijacijama koje su potrebne. Stoga, ako nije izričito drugo ugovoreno, udaljenost po kojoj se ima računati vozarina ona je udaljenost po kojoj se računa službena udaljenost od jednog mjesta do drugog.

Što se tiče računanja dolaska kamiona na mjesto utovara, valja istaći da je vozar dužan postaviti vozilo na mjesto utovara, te da su troškovi za dolazak na mjesto utovara već sadržani u samoj vozarini, pa za te troškove vozar ne može tražiti posebnu naknadu, kao što ne može tražiti ni posebnu naknadu za eventualne devijacije koje su mu potrebne da dodje na izlaznu točku u gradu ili naselju po kojoj se računa udaljenost od jednog do drugog mjesta po službenom daljinaru.

Na temelju tih razloga sud je priznao tužitelju vozarinu samo na temelju službenog daljinara.

G.B.